

Mirta

LIST SREDNJOŠKOLSKOG ĐAČKOG DOMA ZADAR

BROJ 14. - OŽUJAK 2019.

Srednjoškolski đачki dom Zadar

Obala kneza Branimira 10a, Zadar
Tel. 023/224-840, Fax: 023/213-490
e-mail: djacki-dom@zd.t-com.hr

Glavni i odgovorni urednik:

Ivan Đula, prof., ravnatelj

Uredništvo:

Marija Lukšić, Damir Tomić i Rade Zrilić

Fotografije i tekstovi:

Damir Tomić, Marija Lukšić, Maja Balić Motušić, Dijana Ivčić, Petra Mitrović, Ivan Knežević, Damir Kraljević, Marinka Čulina Rončević, Roko Bralić i članovi foto-video sekcije
List izlazi jedanput godišnje

Grafička priprema i tisak:

dpi grafika :: digitalna tiskara

Naklada: 250 komada

Ožujak 2019.

KAZALO:

2. Impresum-uvodnik
3. Državna domijada
- 4./5. Regionalna domijada
6. Rastanak s maturantima
7. Fotomaterijal i izrada filma o Božiću
- 8./9. Božićni turnir i blagdansko ukrašavanje doma
10. Malakološka zbirka, izrada jedrenjaka
11. Dojmovi s Domijade o natjecanju u odbojki
- 12./13. Međunarodni dan invalida
14. Predavanja Duchenneova mišićna distrofija - Dijabetes
15. Izlet u Zagreb
16. Drugi zadarski MS đir i gripa
17. Obilježavanje stradanja Vukovara i Škabrnje
18. Izložba u Udruzi tjelesnih invalida i Quilling
19. Otočki motivi
- 20./21. Botanička radionica
22. Podmorje Jadrana i Lana Orlović
23. Uređenje parka doma i fritulijada
- 24./25. Radionice
26. Instalacija i skulptura
27. Priča Gabrijele Pešut
28. Slikarski radovi Katarine Palić
29. Pjesme Antonije Ajtić
- 30./31./32. Crteži i slike
33. Posebni program maketarske sekcije i diorama
- 34./35. Iz domske arhive
- 36./37. Otkucali su svi satovi
- 38./39. Eline priče
40. Igrokaz - Božićna kriza
41. Suradnja s maketarom
42. Taekwondo nastupi Marte Župan
43. Valentinovo
44. Sportsko ronjenje i radionica
45. Karikature
- 46./47. Učenici završnih razreda
48. Radovi foto video sekcije

U rukama vam je novi broj obnovljene Mirte. Ona je simbol vaše mladosti i ljepote. Lijep je osjećaj listati i čitati sadržaje u novom broju Mirte. Ona se rađa i raste i postaje sve sadržajnije i ljepša.

Budite hrabri i odgovorni na svom školskom putu. On je prožet obavezama, svakodnevnim učenjem i odlascima u školu. Nemojte nikada posustati na tom putu, jer put školovanja, stjecanja novih spoznaja, put ljubavi i tolerancije i put životnog veselja nemaju alternativu.

Puno truda uloženo je u stvaranje novoga broja Mirte. U njoj je dočarana nit domskog života s različitim sadržajima. Svi vi doprinosite stvaranju Mirte svojim sudjelovanjem u domskim aktivnostima, u sklopu kulturnih i sportskih sekcija.

Posebna zahvala svima koji su svojim idejama i radovima doprinijeli rađanju novoga broja Mirte.

Ivan Đula, prof., ravnatelj

1. mjesto (zlatna medalja),
ženska odbojka
voditelj: Ivan Knežević

2. mjesto (srebrna medalja),
skulptura
voditelj: Damir Tomić

Državna domijada Rovinji

42. Regionalna domijada - Dubrovnik 2018. Kultura

SPORT

Nogomet

1. mjesto – voditelj: Damir Kraljević

Stolni tenis(m)

1. mjesto – voditelj: Dijana Ivčić

Košarka

2. mjesto – voditelj: Ivan Đula

Odbojka

2. mjesto – voditelj: Ivan Knežević

Šah (m)

3. mjesto – voditelj: Roko Bralić

Skulptura

1. mjesto – voditelj: Damir Tomić

Fotografija

1. mjesto – voditelj: Damir Tomić

Instalacija

2. mjesto – voditelj: Rade Zrilić

Rukotvorine

3. mjesto – voditelj: Damir Tomić

Recitacija

3. mjesto – voditelj:
Marinka Čulina Rončević

Svečana večera i druženje s učenicima završnih razreda

Kako bi učenike/ce završnih razreda primjereno ispratili nakon završetka srednjoškolskog obrazovanja ravnatelj Ivan Đula i odgajatelji u suradnji s tehničkim osobljem našega doma organizirali su svečanu večeru i druženje. Učenicima je pripremljena prigodna večera uz glazbu i ples. Ravnatelj je svima poželio puno uspjeha u budućem životu. Učenicima su podijeljeni prigodni pokloni, rokovnik i baterija za punjenje mobitela, te pohvalnice za uspjeh i primjereno ponašanje u domu. Pjevalo se, plesalo i veselilo do dugo u noć.

Advent u Zadru

Učenci i učenice foto-video sekcije s posebnom radošću obilježavaju božićne i novogodišnje blagdane. Tradicionalno obilaze grad, fotoaparati su u ruci, cilj su adventska zbivanja u našem gradu. Dnevna događanja, jaslice, kuglice, rasvjeta, koncerti, prigodno uređene adventske kućice s raznim delicijama, dječica koja znatizeljno trčkaraju uokolo, mirisi pečenih kobasica i kuhanog vina...eto motiva za fotografiranje. Naravno, snimaju se i kratki videozapisi koji se koriste za izradu video uratka. Film se tradicionalno prikazuje na božićnom domjenku u domu.

Na adventu se stvarno imalo što i vidjeti, tako da nam je memorija kamera dobro napunjena. A sada pravac dom na obradu filma i spremanje fotografija.

Marta Miletić

Ovo je moj prvi izlazak na teren s foto-video sekcijom. Volim zajednički rad. Pratim učenice kako fotografiraju i slušam savjete odgajatelja Tomića. Za dobru fotografiju treba se svakako potruditi, a važno je znati uočiti interesantan detalj. -napomenula je učenica prvog razreda Medicinske škole Matea Mataić.

Odgajatelj nas usmjerava na promišljanje prije nego što fotografiramo, riječima: *Ne fotografira aparat nego mi, morate gledati mozgom, a ne samo očima.*

Srednjoškolski dački dom Zadar
Foto-video sekcija
dokumentarni film
"ADVENT U ZADRU"

Božićni turniri i ukrašavanje doma

Svake godine uoči Božića i Nove godine učenice i učenici pod vodstvom svojih odgajatelja/ica sudjeluju u blagdanskome ukrašavanju Doma. Uz obilje druženja, zabave i veselja izrađeno je mnoštvo ukrasa. Bilo je tu kuglica, jelki, zvjezdica, pahuljica, snjegovića, kugli i sl. Jedan dio učenika i učenica sudjelovao je u Božićnom turniru.

MALAKOLOŠKA ZBIRKA

Pod stručnim vodstvom odgajatelja Damira Tomića u tehničkoj radionici izrađena je Malakološka zbirka. Materijal, puževe i školjke Jadranskog mora pribavio je odgajatelj, a učenik David Brođanac izradio je tehnički dio u kojemu će zbirka biti izložena. Učenice Mihaela Miletić i Matea Mataić, uz pomoć literature i informacija s interneta, izvršile su prepoznavanje malakološkog materijala, te osmislile i dizajnirale njegovo postavljanje. Uokvirivanje smo povjerali stručnjacima, budući je zbirka namijenjena ukrašavanju prostorija *Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije*. Učenički rad predstavnicima Udruge svečano je uručio ravnatelj doma Ivan Đula, prigodom otvaranja izložbe učeničkih radova u Arsenalu, a povodom obilježavanja Međunarodnog dana invalida.

U tehničkoj radionici Martino Knežević i Marko Knapić izrađuju makete jedrenjaka.

Naši dojmovi o Državnoj domijadi iz odbojke

Premda smo osvojile drugo mjesto na Regionalnoj domijadi, plasirale smo se na državno natjecanje. Neki kažu nezasluzeno, no mi znamo i dokazale smo da je bilo u potpunosti zaslužno. Protivnice, kao i u Dubrovniku, tako i u Rovinju bile su, kako koji tim, ali uglavnom teško pobjedive. Ipak, mi smo bez ijednog poraza uspjele stići do samoga vrha. Osim što smo osvojile najveći pehar, kući smo ponijele i mnogo dragih uspomena. Od kupanja u bazenu u dresovima, sušenja tih istih dresova u mikrovalnoj, do lijepih zajedničkih trenutaka na plaži, i upoznavanja novih prijatelja. Zahvalne smo što nam se ukazala, neočekivana prilika zaigrati u završnici Domijade. Evo, ukratko opisa našega „puta do vrha.“ Krenuli smo iz Zadra ranim jutrom, u autobusu, zajedno s ostalim prvacima Regionalne domijade, s našom ekipom nogometaša i ekipom stolnotenisača. Naravno ne smijemo zaboraviti ni naše regionalne prvake, kulturnjake koji su također putovali s nama. Atmosfera u autobusu je, kao i obično, bila poprilično vesela i zabavna, šalili smo se, pjevali i svi zajedno ugodno družili. Nakon što smo stigli u Rovinj, smjestili smo se u naše sobe, a nakon toga naravno „ravno“ na ručak. Kasnije, nakon ručka, koji je bio „za prste polizati“ dobili smo raspored natjecanja.

Odmah smo krenule ozbiljno, i malo po malo, utakmicu za utakmicom pobjeđivale smo naše protivnice. Sa svakom novom pobjedom naše je samopouzdanje raslo i shvatile smo da možemo do vrha. Veliko hvala našoj divnoj kapetanici Lei Mirčić, koja nas je uvijek bodrila i podržavala i bez koje ne bi uspjele ništa. Naravno, bilo je i prepreka na putu, ali sve loše ostavile smo iza sebe. Kada je došlo vrijeme za završnu utakmicu, bile smo jako uzbuđene, jer smo bile toliko blizu osvajanja pehara i spoznaje da bismo ga mogle ponijeti sa sobom u Zadar i učiniti cijeli Dom ponosnim na nas. Kraj utakmice se približavao, a mi smo samo čekale taj 25. zgoditak da poskočimo od sreće. Kada je taj trenutak napokon došao nismo mogle vjerovati, skakale smo, vrištale, pjevale, bilo je jednostavno neopisivo, druge na regionalnom natjecanju, a prve na državnom!! Dokazale smo da smo dobra ekipa i da se s trudom i radom sve može postići. Iskreno se nadamo da će se takav sportski duh nastaviti, kako u ovoj godini tako i u nadolazećim, i da će sljedeće generacije „nastaviti našim stopama“ i doživjeti isto što smo i mi doživjele. Toliko od nas.

Lucija Kolak i Ana Karamarko

MEĐUNARODNI DAN INVALIDA

Višegodišnje prijateljstvo i suradnju između Srednjoškolskog đakčkog doma i Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije učvrstili smo prošle godine potpisivanjem Povelje prijateljstva. Zajedno smo obilježili Međunarodni dan invalida u Arsenalu. Kako je to najvažniji dan za UTI, na proslavi su bili svi koji pomažu i na različite načine surađuju s invalidima. Gotovo sve medijske kuće pratile su događaj, bili su nazočni predstavnici gradske

i županijske uprave, koji su se osvrnuli na važnost Udruge, njen značaj u pružanju potpore i pomoći invalidnim osobama, kao i potrebu veće financijske i druge pomoći invalidima. Ovom prilikom smo uveličali proslavu i široj javnosti prezentirali učeničke radove foto-video i maketarske sekcije, te uratke tehničke radionice pod vodstvom profesora Tomića. Makete su bile zanimljive i djeci s posebnim potrebama iz Dječjeg vrtića Latica, na koju su budno

pazile njihove odgajateljice. Učenici i učenice tehničke sekcije izradili su malakološku zbirku koju je ravnatelj Đakčkog doma Ivan Đula ovom prilikom svečano uručio predsjedniku Udruge Jozi Kasipoviću. Zbirka će krasiti prostorije Udruge. U postavljanju izložbe odgajateljju Tomiću pomagale su učenice Mihaela Miletić i Matea Mataić, a za umjetnički dojam bio je zadužen stručni suradnik Rade Zrilić.

Dijabetes

Radi sve većeg broja djece osnovnih i srednjih škola koja obolijevaju od Dijabetesa I ovisnog o inzulinu, a u cilju njihova uspješnog pohađanja nastave, školske ustanove rade na edukaciji svojih djelatnika po pitanju ove bolesti. Zato je u prostorima našega doma dr. med. Polona Bencun održala predavanje na temu dijabetesa. Što je dijabetes, koji su simptomi bolesti, što je hipoglikemija, što je hiperglikemija, kako se oboljelo dijete ponaša u

stanju hipoglikemije, a kako u stanju hiperglikemije, kako reagirati i kako pomoći djetetu neka su od pitanja na koja je odgovarala dr. Bencun. Predavanje je bilo namijenjeno odgajateljima i zainteresiranim učenicima. Predavanju je nazočio veći broj odgajatelja i ravnatelj. Upute o postupanju s oboljelom djeceom možete potražiti u PROTOKOLU O POSTUPANJU U ŠKOLI S UČENICIMA OBOLJELIMA OD ŠEĆERNE BOLESTI.

HIPERGLIKEMIJA (VISKE RAZINE ŠEĆERA)

Uzroci: • premalo inzulina
• previše hrane
• povišena tjelesna temperatura i/ili druga bolest
• stres

Početak: polako; ako duže traje, ne prepoznaje se i ne tretira dolazi do dijabetičke kome

SIMPTOMI		
ČESTO MOKRENJE	BOLOVI U TRBUHU / MUČNINA	POŽAČANA ŽED
RAZDRAZLJIVOST	GLAVOBOLJA	POSPANOST

ŠTO TREBA UČINITI?

PROVERITI razinu šećera u krvi

TRETIRATI 100 g glikoformina (najbolje voda ili limunada)

NAZVATI DOKTORA ako razina šećera u krvi ne pada, ako razina šećera u krvi ostane visoka i ako odmah nastupe simptomi dijabetičke kome

HIPOGLIKEMIJA (NISKE RAZINE ŠEĆERA)

Uzroci: • premalo hrane
• previše inzulina
• pojačana tjelesna aktivnost

Početak: nagli, može doći do nesvjestice i kome (životno opasno stanje ako se hitno ne reagira!)

SIMPTOMI		
POŽAČANA ŽED	PREZNOJAVANJE	VRTLOGLAVICA
ZAMAGLEN VID	GLAVOBOLJA	ISCRPLJENOST, LUNOŽ

ŠTO TREBA UČINITI?

PROVERITI razinu šećera u krvi

TRETIRATI 100 g glikoformina (najbolje voda ili limunada)

PROVERITI razinu šećera u krvi nakon 15 minuta da li se razina šećera u krvi podiže (ako nije – ponoviti prethodni postupak)

POKETI 100 g glikoformina (najbolje voda ili limunada)

Distrofija

U sklopu višegodišnje suradnje Srednjoškolskog đачkog doma i Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije predstavnici Udruge održali su predavanje i prikazali potresan film o oboljelima od Duchenneove mišićne distrofije s ciljem senzibilizacije učeničke populacije na probleme osoba s invaliditetom.

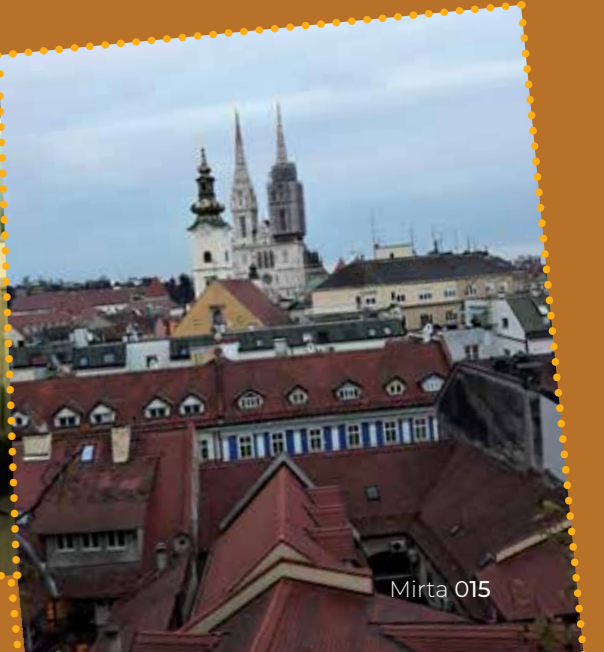
Advent u Zagrebu

Subota je, rano jutro, kiša koja pada nije nam pokvarila planove za put u Zagreb. Bus nas je čekao na stanici u blizini našega doma, te smo krenuli na kratko, ali slatko putovanje. Na putu do Zagreba pratilo nas je snježno vrijeme. Stigli smo u Zagreb, gdje nas je s ručkom dočekalo ljubazno osoblje učeničkog doma, Hrvatski učiteljski konvikt. Nakon toplog i ukusnog ručka uputili

smo se prema Muzeju za umjetnost i obrt, gdje smo razgledavali izložene umjetničke predmete. Poslije toga smo imali slobodno vrijeme. U 18 sati okupili smo se na dogovorenom mjestu i krenuli prema Zadru. Stigli smo oko 23 sata, puni dojmova i umorni uputili se u svoje sobe.

Učenica Eva Đakulović

"Gripa nas uvijek može iznenaditi"

I ove nam je godine naš dragi gost i dugogodišnji suradnik prof. dr. sc. Boris Dželalija, dr. med. održao predavanje. Ovaj je put, obzirom da se pred nama nalazila „sezona gripe“ tema bila upravo gripa. Dr. Dželalija nas je upoznao sa svim oblicima gripe, simptomima, te kako prevenirati i kako se liječiti od gripe. Istaknuo je važnost cijepljenja u prevenciji obolijevanja od gripe. Predavanju je bio nazočan veći broj odgajatelja i učenika.

Podrška 2. zadarskom điru za MS

Društvo oboljelih od multiple skleroze Zadarske županije i Udruga CINAŽ, u sklopu obilježavanja Svjetskog dana multiple skleroze u svibnju, organizirali su "Drugi Zadarski MS đir" održan 29.05.2018. Profesorica Dijana Ivčić i učenicice Ana Vukančić, Ivana Klapan i Katarina

Šarlija su se pridružile điru u znaku podrške. Kao i prošle godine se išlo đir preko Šetnice do Pozdrava Suncu gdje su pušteni baloni s motivirajućim porukama. Ovom manifestacijom se želi podići svijest o MS-u, doprijeti do što većeg broja oboljelih od MS-a

i uz lagani ĐIR svratiti pozornost na nužnost tjelesne aktivnosti te obilježiti Svjetski dan multiple skleroze.

Obilježavanje stradanja Vukovara i Škabrnje

Dan sjećanja na stradanje Škabrnje i Vukovara, poginule branitelje i civilne žrtve obilježen je i ove godine paljenjem svijeća na gradskom trgu. Zajedno s članovima Udruge tjelesnih invalida Zadarske županije, učenici su palili lampione kojima su kreirali crveno srce i time iskazali svoju ljubav prema svima koji su stradali u najtežim danima stvaranja slobodne Domovine. Paljenje svijeća je tradicija kojom nove generacije učenika u domu čuvaju uspomenu i šalju poruke mira.

Foto: Edis Korman

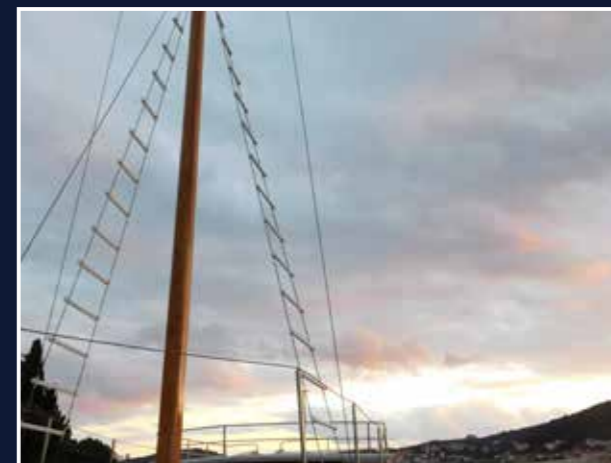

Nakon izložbe u Arsenalu i obilježavanja Međunarodnog dana invalida, eksponate s izložbe, radove foto-video sekcije, maketarske sekcije i tehničke radionice izložili smo u prostoru Udruge tjelesnih invalida. Učenički radovi biti će izloženi do kraja siječnja 2019. godine.

Quilling

Učenice Mihaela Miletić i Matea Mataić su nakon kratkog upoznavanja s tehnikom quilling pokazale kreativnost i maštu kroz dva rada. Kombiniranom tehnikom uz pomoć učenika tehničke radionice i nadzor odgajatelja Damira Tomića uspjele su izraditi rad pod nazivom Balerina i Šareni svijet. Radovi su bili dio izložbe u Udruzi tjelesnih invalida Zadarske županije i u Arsenalu, a sada krase prostorije doma.

Fotografije:
Gabrijela Klarin
Marta Miletić
Magdalena Miletić
Lucijana Podnar
Katarina Šarić
Lucija Žilić

Botanička radionica na otoku Ošljaku

Prof. Damir Tomić i prof. Marija Lukšić zajedno s četiri učenice: Magdalenom Milić, Mateom Mataić, Katarinom Pavlović i Petrom Lukačić prošle jeseni posjetili smo otok Ošljak, kako bi se upoznali s njegovom florom.

Nakon kraće vožnje brodicom iskrcali smo se na malom otočkom pristaništu i krenuli u šetnju otokom. Na svakom koraku mogli smo uočiti različite biljke kojima otok obiluje od samoniklih do onih u vrtovima, o kojima se brinu malobrojni stanovnici ovoga zanimljivog otočića. Bilo je tu šipka, mandarina, naranči, limuna, maslina, koprive, žižula, kapara, ružmarina, kadulje, mente, lovora, mirte, smokava, različitog cvijeća, stabala itd. Pogledali smo i kamenu ruševinu jedne od najstarijih vjetrenjača na ovim prostorima. Umorni od šetnje, ali opijeni ljepotom i mirisima otoka zadovoljni smo se vratili u dom u predvečernjim satima.

Lana Orlović

Zovem se Lana Orlović. Učenica sam drugog razreda u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna, smjer slikarski dizajn. Mislim da sam jako kreativna osoba. Svoju kreativnost izražavam kroz slikanje i crtanje. Najveća mi je ljubav sviranje klavira, a u slobodno vrijeme volim plesati balet. Pohađam Glazbenu školu Blagoje Bersa.

Balet plešem u slobodno vrijeme i sama treniram. U glazbenu školu idem od sedmog razreda osnovne škole. Na početku glazbenog obrazovanja učila sam svirati klarinet, flautu i frulu. Kasnije, u srednjoj školi sam prešla na sviranje klavira. Volim ići u Glazbenu školu, kao i baviti se tjelesnom aktivnošću, a tu je onda ples na prvom mjestu.

Životni san mi je postati profesionalna pijanistica, a nadam se da ću s puno truda u tome i uspjeti.

Podmorje Jadrana

Nakon što smo izradile malakološku zbirku, odlučile smo proširiti svoje znanje o biologiji našega mora. Saznale smo da se prema izlet učenika našega doma u kontinentalni dio Hrvatske, našim smo domaćinima odlučile pokloniti poklon s „mirisom mora“ kao zahvalu za gostoprimstvo.

Bila nam je iznimno zanimljiva izrada malakološke zbirke, ali smo željele još nešto dodati.... Naša je želja „zaposlila“ kreativnost odgajatelja Tomića, koji je donio eksponate za novu zbirku. Na stolu su nam se našli primjerci puževa, školjki, mahovnjaka, koralja, ježinaca, zvjezdača, cjevastih crva... Odabrale smo najljepše primjerke i potražile latinske nazive u literaturi. Ostalo je bio uobičajeni posao; printanje naziva, plastificiranje, ljepljenje, odabir okvira. Matej Krpan pomogao nam je u izradi i lakiranju podloge za zbirku. Matea Mataić i ja izradu zbirke privele smo kraju. Naravno, svaku fazu izrade budno je pratio odgajatelj Damir Tomić. Kako zbirka sadrži razne organizme iz mora, nazvale smo je Podmorje Jadrana. P. S. Gdje će zbirka biti izložena neka ostane tajna.

Mihaela Miletić

Uređenje zelenila oko zgrade doma

Radi nametnika zbog koji su se palme ispred našega doma osušile bilo ih je nužno ukloniti. Nakon što su palme uklonjene ostao je prazan prostor koji je popunjen novim ukrasnim zelenilom. Kako ulaz u naš dom izgleda sada možete vidjeti iz priloženih fotografija.....

FRITULIJADA

Europski dan jezika

Povodom obilježavanja Europskog dana jezika 26. rujna, odgajateljica Maja Balić Motušić je zajedno s učenicama Nami Batkoski, Stelom Dragišić i Katarinom Živulović izradila plakat na tu temu. Prilikom izrade, profesorica je još jednom istaknula važnost učenja stranih jezika kao i njegovanje vlastitog materinjeg jezika unutar Europske unije.

Plakat je postavljen u đlačkom domu u prostoru ispred atrija.

Tračevi i ogovaranje – kako se nositi s tim?

Pod vodstvom profesorice Maje Balić Motušić održana je radionica: Tračevi i ogovaranje – kako se nositi s tim? u sklopu koje su učenice 10. odgojne skupine izradile plakat koji je postavljen na 3. katu Srednjoškolskog đlačkog doma. Cilj radionice je bio osvijestiti učenice o negativnom utjecaju tračeva i ogovaranja pri stvaranju slike o pojedincima te su s profesoricom razgovarale o najboljim tehnikama koje se mogu primijeniti kako bi se učenice mogle primjereno nositi s tim. Učenice su na radionici bile izrazito motivirane, te su izrazile svoje zadovoljstvo odabirom teme.

I to sam ja

Radionica upoznavanja i druženja na temu:

I to sam ja

U ponedjeljak 15. 10. 2018. s početkom u 20,00 sati učenice 4. odgojne skupine aktivno su sudjelovale u radionici upoznavanja i druženja na temu I to sam ja, koju je pripremila Marija Lukšić, odgajateljica.. Učenice su se družile i na zanimljiv način predstavile jedna drugoj. Svaka je učenica iz različitih časopisa odabrala fotografije koje ju najbolje opisuju i od fotografija izradila plakat svojih osjećaja, osobina, želja i planova za budućnost.

Plakati su bili izloženi na panou u domskim prostorima.

Radionica na temu Zdrave životne navike

Učenice 4. odgojne skupine i njihova odgajateljica Marija Lukšić družile su se u sklopu radionice na temu Zdrave životne navike. Na samom početku učenice su popunjavale anketu o svojim navikama zdravog/ nezdravog života.

Potom su kroz vođeni razgovor raspravljale o pravilnoj prehrani, bavljenju sportom i rekreacijom, o vremenu provedenom u spavanju, osobnoj higijeni i higijeni prostora u kojemu žive, te razlozima koji utječu na njihove vršnjake da postanu ovisni o pušenju ili narkoticima.

Zaključak radionice i rasprave bio je da je svatko od nas odgovoran za svoj život i zdravlje, te da se uvijek može učiniti još više i bolje na razvijanju zdravih životnih navika.

Pred Domijadu tehnička radionica postaje nezaobilazno mjesto kreativnog rada učenika i učenica. Marljivo se pripremaju instalacije, rukotvorine, skulpture, likovni radovi... Svi stolovi su „zauzeti“ pa se traži stolica viška. Nerijetko zna biti tijesno jer u obilazak navrate prijatelji, pa i odgajatelji. Sve zanima što se priprema za natjecanja i smotre učeničkih radova. Sve je prisutniji slogan olimpijade,

ali u obrnutom smislu. Među učenicima vlada mišljenje da je važno pobijediti, a ne samo sudjelovati. Natjecateljskog duha ne nedostaje, stoga očekujemo da će uspješno biti dovršene započete kreacije i radovi. Police su pune radnog materijala i pribora, a kao savjetodavna i tehnička pomoć uvijek su „pri ruci“ Rade Zrilić i Damir Tomić, bez čijeg nadzora ne „ide“ posao.

Priča Gabrijele Pešut:

Narodna poslovice kaže „Kako prostreš tako ćeš i leći“. Jednostavno rečeno, a potpuno točno. Veliki problem našeg društva je smeće. Sve ga je više, a sve manje prostora za odlaganje. Kada bismo živjeli organiziranije možda bismo riješili taj problem.

Postoji mnoštvo EKO-udruga koje su angažirane oko rješavanja takvih problema. Međutim, najveći je problem taj što većina ljudi misli da oni osobno, kao pojedinci ne mogu utjecati na rješenje gomilanja smeća. Razmišljaju, ako bacim bocu u prirodu, netko će je pokupiti, i ta jedna boca neće nikome naštetiti, nit' će od te jedne boce nastati veliki problem. Zamislite, da svatko od sedam milijardi ljudi na

Zemlji baci jedan takav komad smeća i ne pokupi ga, niti osjeća da bi ga trebao pokupiti, u jednom danu smeće bi nam „preplavilo“ planet.

Možda taj komad smeća i neće nekome naštetiti, možda će ga netko uzeti i baciti u kantu, ali stav „mene se to ne tiče“ nikada neće riješiti problem gomilanja smeća. Možda mislite da je taj problem daleko od vas, vaše kuće, grada, države... Ali on je tu. Problem je tu.

Npr. ako smećem zatrpamo Jadransko more, to će se odraziti i na turizam, koji je velik izvor zarade u našoj državi. Ako propada turizam, mnogi ljudi ostaju bez posla, i tako propadaju mnoge obitelji.

Možda vas taj primjer neće potaknuti na razmišljanje i djelovanje, ali sjetite se da i vi živite u ovoj državi. U kojem ćete se moru kupati? Kakav ćete zrak udisati?

U kakvoj prirodi će se igrati vaša djeca? E pa, razmislite! Razmislite što ta jedna bačena boca u more pokreće. Možda sam ja ovaj problem objasnila prejednostavno, ali nadam se da će vas potaknuti na dublje razmišljanje i da ćete shvatiti da je problem „smeće“ vaš problem!

MOJ PROBLEM. TVOJ PROBLEM.

Problem svakog čovjeka koji živi na ovom planetu.

*Slikarski radovi
Katarine Palić*

Bio si moje sve

Bio si moje sve
A tako lako prodao si me
Zamisli da se sve okrene
Da ti srce odjednom protrne
Da zavoliš neopisivo i da te laže nezamislivo
Da stoput na dan umireš
A još joj uvijek opraštaš
Zar je to nešto dobro
Zar je to nešto hrabro
Ti si kao svi koji lagali su mi
Priče puste pričali
U to više ne vjerujem
Mijenja se sve, mijenjam se i ja..

Antonija Ajtić, 10. odgojna skupina

Ili ja ili ti

Ili ja ili ti
Morali smo birati
Ko će otići i za sobom sve ostaviti
Ko će prvi za uspomenu pokleknuti

Ili ja ili ti
Morali smo birati
Ko će sljedećoj ljubavi vjerovati
Ko će u toj igri pobjediti

Sve i da prođe te
Od prošlosti ne bježi se
Nije ljubav samo bol
Nije ljubav samo bol

Antonija Ajtić, 10. odgojna skupina

Još i danas

Još i danas pamtim tvoje oči
I onaj slatki osmijeh
Koji si meni uputio
One prekrasne noći

Još i danas te iz glave ne brišem
Iako već je navika
Da bez tebe jedva dišem
Al to je sve tvoja odluka

I nikad ti neću reći
Da je našoj sreći
Presudio netko treći

I sva ta ljubav da prođe
Uvijek neka nova dođe
Uspomene ti ostaju
Al se staroj ljubavi vraćaju
Al se staroj ljubavi vraćaju.

Antonija Ajtić, 10. odgojna skupina

*Pjesme
Antonije
Ajtić*

Anđela Franin

Anđela Franin

Filipa Ivanda

Filipa Ivanda

Gabrijela Klarin

Filipa Ivanda

Iva Lukačić

Iva Lukačić

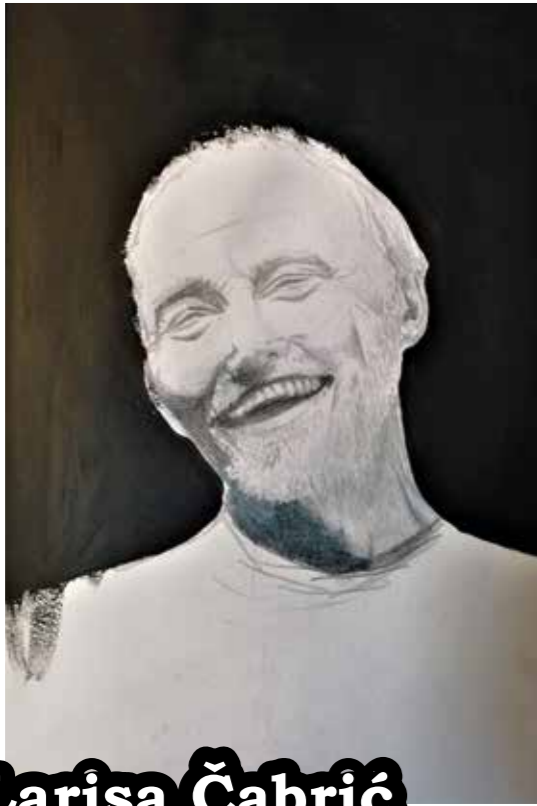
Filipa Ivanda

L.P.

Larisa Čabrić

Larisa Čabrić

Larisa Čabrić

Larisa Čabrić

Lucija Vukman

Aktivnosti maketarske sekcije

Posebni program maketarske sekcije je tradicionalno izrada maketa zrakoplova i oklopnih sredstava iz Drugog svjetskog rata.

Motiv za sudjelovanje u radu maketarske sekcije bila mi je prilika biti u radionici koja je odličan prostor za rad i zabavu. Zanima me izrada zrakoplova obzirom da pohađam i srednju školu za zrakoplovnog tehničara. Tijekom izrade dosta naučimo o pojedinoj maketi zrakoplova, a tu nam je od velike pomoći maketar Miro. Profesor Tomić nas svake godine odvede kod njega da saznamo nove načine za savršeniju i bolju izradu maketa. Do sada sam s učenicima iz sekcije nastupao na nekoliko regionalnih Domijada i redovno osvajamo medalje. Osobno sam izradio dioramu za njemački tenk Tigar iz Drugog svjetskog rata na koju sam osobito ponosan jer sam osvojio broncu za taj rad. Od samih početaka uključen sam u aktivnosti sekcije, tako da rado pomažem i novim učenicima. Ove godine imamo tri nova učenika, a bilo bi ih i više smo u većem prostoru. Ipak najradije pomažem učenicima pri izradi njihovih radova i kreacija.

David Brođanac

diorama

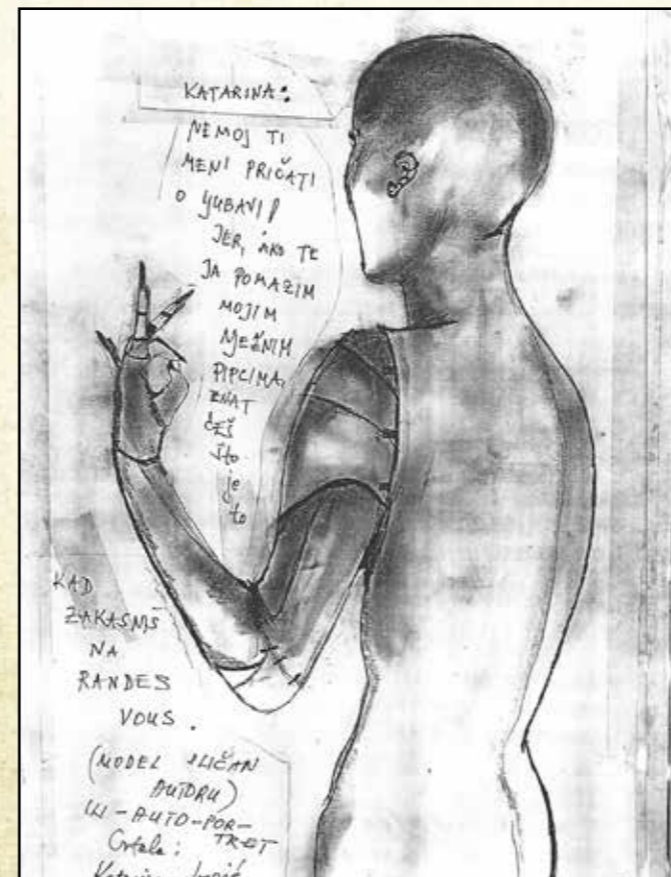
diorama (franc. diorama, od grč. διαρᾶειν: prozirati, vidjeti kroz).

Uprizorenje neke scene uz pomoć modela, maketa, figura, pozadinske slike, ambijentalnoga svjetla i sl. Izrađuje se u prirodnoj veličini ili u smanjenome mjerilu, a osobito se rabi u muzejima (npr. za prikaz životinja i biljaka u prirodnom staništu, složenijeg industrijskog postrojenja, bitke ili drugih događaja u prirodoslovnom, tehničkom, povijesnom muzeju).

David Brođanac, član maketarske sekcije upravo radi na diorami koja prikazuje situaciju iz II. svjetskog rata. Tijekom izrade diorame koristio je razne materijale i maketu Flakpanzer IV „Wirbelwind“ koju je sam izradio. Odgajatelj Tomić je uvijek prisutan u nadzoru izvođenja radova, ali ovaj put David je želio da cjelokupan projekt od idejnog nacрта, izvedbe do konačnog proizvoda bude iskušavanje njegovih kreativnih sposobnosti i njegovo kako sam kaže „autorsko pravo“.

IZ DOMSKE ARHIVE

DOMSKE VIJESTI:

- ☐ - PROZOR NA L - ISTOK POPRAVLJEN (ne znamo do kojeg datuma). AKO SE OPETSTVORE DUBOVI, PRONAČI ČEMO BI U "DOSEJU X".
- ☁ - NAPLATA ŠTETA NA KRAJU ŠKOLSKE GODINE NEĆE DOSEĆI GORNJI PLAFON ZAŠTO? JER SE TRUDIMO DA GA NE BUDE.
- ☺ - OD TRI NAJLJEPŠE DJEVOJKE U DOMU, NAJLJEPŠA JE MOJA, ALI MI JE DALA NOGU.
- ☘ - ŠISANJE - MODERNO KOD KOLEGICE ŽUNE, UZ OSMJEH I KAVU, KAŽU ČIMEKICE, SVAKA JOU HVALA, SPASILA DJEVOJKE U OVO DOBA BESPARICE.
- ☺ - ZADNJA VIJEST NE MOŽE STATI, A I BOLJE JE KAD TAKO HOĆE OMA KOUU VOLIM.

OTKUCALI SU SVI SATOVI

Šiško je sjedio za svojim malenim stolićem, okružen mrakom kojega je sjekla samo svjetlost malene lampice, uperene ravno u otvoreni ručni sat svjetlucave zlatne boje. Kao i svaki drugi sat kojega bi Šiško pod takvim svjetlom pregledavao, i ovaj je bio neispravan. Na veliku žalost ovoga urara, zlatni sat nije bio jedina neispravna stvar u njegovome životu. Veliki dio njegove nesreće proizlazio je iz zanata kojega je naslijedio od svoga oca. Koliko god je volio raditi to što radi, jednostavno nije mogao plaćati račune, koji su svakoga mjeseca stizali na naplatu. Skoro pa se radovao zatvaranju.

Tako je, sjedeći za svojim stolićem i popravljajući sat, Šiško nakratko zaboravljao svoje muke. Veliki mir i spokoj obuzimao ga je popravljajući satove, koje bi mu donosile njegove iznimno rijetke mušterije. Ovaj predivni zlatni sat donio mu je vlastiti sin. Pokušavao je ali, nikad se nije mogao naljutiti radi sinove odluke. Prethodnih šest generacija Šiškove obitelji bili su urari, no toj je tradiciji došao kraj.

Pored neispravnog sata Šiško je stavio bocu najskupljeg viskija, kojega je ikada kupio. Bila je to boca koju je čuvao za posebnu priliku. Nadao se kako će ju otvoriti kada o njegovoj radnji budu pisale novine, ili ako osvoji kakvu nagradu, ali došla je jedna potpuno drugačija potreba. Sva jeftina alkoholna pića koja je imao već je popio, i upravo je bacio treću bocu u smeće, pa kada je jedino pri ruci ostao skupi viski za posebne prilike, zašto ne? Šiško je razmišljao. Sada već potpuno pijan shvatio je da mu mir i spokoj nije donosilo popravlanje sata, već tri litre jeftinoga viskija koje su mu kuhale u utrobi.

Ta mu spoznaja nije lagano sjela, zapravo uopće mu se nije svidjela. Kako bi pokazao svoju frustraciju prevrnuo je cijeli stol, koji je držao sat i malenu lampicu koja mu je bila jedni izvor svjetla. Čim su se krhkoća žarulje i čvrstoća poda susreli, cijela je prostorija utonula u mrak. Osim nedostatka svjetlosti, radnju je sve do maloprije obavijao i nedostatak zvuka. Kažem, sve do maloprije, jer su zvukovi Šiškova plača vrlo brzo zamijenili tišinu. Nije bio sasvim siguran zašto plače. Plače li jer je prisiljen zatvoriti radnju koju je vodilo šest generacija? Plače

li jer je upravo uništio sinov prekrasan zlatni sat, ili mu je pak više bilo žao skupoga viskija koji je također nastradao u preokretanju stola.

Uz velike muke, nekako se uspio doteturati do prekidača za svjetlo. Kada je čuo klik koji je proizveo prekidač, svjetlost je u potpunosti prikazala tu tužnu radnju. U alkoholnoj lokvici plutali su komadići stakla, pored kojih se mogao vidjeti i zlatni sat. Sat je bio potpuno uništen, maleni dijelovi koje je bez povećala bilo teško i uočiti, otkotrljali su se po cijeloj prostoriji, bilo ih je i u malenoj lokvici, i u lampi i u satu. Sada ga više uopće nije bila briga za sat, a niti za radnju. Ugasio je svjetlo jer ga je pogled, na jednom davno predivnu radnju gurnuo s ruba depresije ravno u provaliju. Iako ništa nije osjećao, još uvijek je plakao i jecao, a suze su mu povećavale lokvu na podu.

Znao je Šiško da nema niti škole niti ikakva iskustva, te da novi posao neće pronaći, morati će pustiti sina da mu plaća starački dom. Oduvijek se osjećao usamljeno, čak i u nazočnosti drugih ljudi. Otkako mu je žena poginula u nesreći, za koju je on bio kriv, Šiško se potpuno osamio. Nikada više nije sjeo za volan, zapravo nikada više nije niti sjeo u auto. Radnja mu je cvjetala, imao je mnogo mušterija, i bio najpoznatiji urar u gradu. Ali od te nesreće više nije bilo lako privlačiti mušterije. Svakakve su se priče širile gradom, ali nijedna u korist ovoga tužnog urara.

Nakon dugotrajnog plakanja Šiško je utonuo u san. Četiri sata kasnije probudio se, i pri samom otvaranju očiju osjetio je neizdržljivu glavobolju. Osim glavobolje smetao mu je jak i odbojan smrad, koji se mogao namirisati u radnji. Sve ga je boljelo, uspomene na prošlost, sjećanje na sinov zlatni sat i glavina onoga što ga je okruživalo. Obukao je stari kaput što je visio na vješalici, izvadio ključ iz desnoga džepa i izašao iz radnje. Zaključao ju je i bacio ključ u prvi kanalizacijski otvor na kojega je naišao. Kamo je krenuo, nije niti sam znao, samo je znao da se mora maknuti što dalje od te proklete radnje.

OTKUCALI SU SVI SATOVI

naziv je rada kojim je učenik Mislav Duilo iz 3. a razreda, smjer tehničar za računarstvo zadarske Strukovne škole Vice Vlatkovića, osvojio je prvu nagradu na prošlogodišnjem nacionalnom natjecanju za učenike i mladež pod nazivom „Europa u školi”, u kategoriji literarnog izričaja. Okvirna je tema ovogodišnjega međunarodnoga i nacionalnoga natjecanja bila „2018. Europska godina kulturne baštine – Razmisli što čini Europu?”, a natjecanje je provedeno u literarnom, likovnom i glazbenom izričaju.

U velikoj konkurenciji pristiglih literarnih radova iz brojnih hrvatskih škola nagradu je u kategoriji za dobnu skupnu 1. i 2. razreda srednje škole i o temi „Škrinja znanja – umjetnički i tradicijski obrti” osvojilo deset učenika, među kojima je Mislavu Duilu pripalo prestižno prvo mjesto.

Kroz priču urara Šiška obradio sam temu propadanja, točnije nestajanja urarskog obrta, a na ideju me je potaknuo stvarni urar koji ima urarsku radnju u blizini moga doma.

Promatrajući tog urara, palo mi je na pamet da napišem priču o propasti urarske radnje. Tako se moj urar Šiško, kad shvati da njegov obrt izumire i da više nema mušterija, odaje alkoholu. Naposljetku od nemoći i razočaranja porazbija radnju, a ključ baci u kanalizacijski odvod – prepričava Mislav svoju nagrađenu priču s tragičnim krajem, a na pitanje je li mogla ipak završiti optimističnije, odgovara: „Mogla je, ali ovako je realno.”

Mislav se, kako priznaje, tek u srednjoj školi zainteresirao za pisanje, a jednoga dana, kaže nam, želi pisati knjige. Ipak, pisanje u budućnosti vidi više kao hobi, a ne stalno zanimanje, koje će vjerojatno pronaći u svojoj budućoj struci tehničara računarstva.

ELINE PRIČE

KRAJ

Stvarno nikada nećete razumjeti bol sve dok niste bili sami u svojoj sobi, bez ikakvih zvukova, zaključanih vrata. Plačući, i želeći da neko sranje prestane. Tiho plačući jer ne želite da vas itko čuje, da vas itko smeta, ili čak pita što nije u redu.

Upravo tako je ona provela svoju večer. Roditelji su joj bili u drugoj sobi i morala je biti tiho, morala je to trpiti sama. Sa slušalicama u ušima slušala je njegovu glasovnu poruku opet, i opet. Hladni zid iza nje hladio joj je leđa, ali je mislila da sve to zaslužuje. Svu tu hladnoću i bol. Tako sama u kutu, suze su se kotrljale niz obraze iz njezinih baršunastih, zelenih, tužnih očiju. Iz laptop na krevetu upravo je zasvirala njihova pjesma. Baš u pravi trenutak. Iako utišan da se ne čuje, probirala je melodiju kroz njegov zvuk. Samo je stisnula zube i zaplakala još jače, skoro si razrezavši dlanove noktima. Sada se samo nadala da njeni roditelji čvrsto spavaju i da tata neće doći i pokucati joj na vrata da vidi spava li, kao i svaku večer.

Glasovna se samo vrtila i vrtila, a njezino lice, cijelo mokro i crveno, samo je postajalo gore. Bilo je gotovo među njima, i to uistinu. Nije dugo trajalo, ali jako ju je zaboljelo. Uvijek je imala svoje sumnje, no samo ih je odbacivala iz glave nadajući se da je u krivu, da će zauvijek trajati.

„On je bio savršen. On je bio najljepši. On je bio taj. I on je bio moj.“

I to si je uvijek ponavljala.

I dalje mu nije odgovorila na poruku. Samo ju je preslušavala. I da poželi odgovoriti, ne bi znala što. Što bi se trebalo reći na to? Samo „u redu“? Jer očito nije bilo u redu. Možda samo prihvatiti? Iako joj je to bilo još teže.

Samo je kratko napisala.

„Stalo mi je jako do tebe i ne želim te izgubiti. Ali, neću pokušati mijenjati tvoju odluku. Nastavi sa životom, uživaj i ne moraš se bojati da ću jako patiti.“

Zapravo, skoro ni jedna stvar koju je napisala nije bila istinita. Da, stalo joj je, i da, želi mu svu sreću u životu. Ali sreća koju mu ona želi uključuje nju. Ili je bar prije.

ZIDIĆ

Sjedila je iza Doma na igralištu, na tlu, na njegovoj jakni. Valjda ju je bilo briga. Palila je cigaru za cigarom, trujući si pluća. Cijelo je vrijeme razmišljala je li ona kriva, želi li ju uopće više. S kapuljačom na glavi, u najdebljoj jakni smrzzavala se vani. U ruci joj je bio mobitel, i njegovo ime, pisalo je da još nije vidio poruku. Prošlo je 20 minuta, 30 minuta. Ruka joj drhti čekajući. Znala je da još neće odgovoriti. Uvijek bi mu nešto drugo bilo bitnije. Ali, nadala se, valjda će sad. Ili sad.

Slušala je pjesmekoje je on prenio na nju. Malena suzica joj je potekla niz obraz i skoro se zamrznila od hladnoće. Nos joj je curio i lice pocrvenilo. Nikada zapravo nije voljela samoću, ali baš sada joj je godila. Samo je jedna osoba trenutno mogla biti pokraj nje, da ju zagrlji, zagrlji tu njenu samoću i otjera ju od nje, no to nije bilo moguće. I znala je to. Hladnoća ju je sprječavala da osjeća još više. U glavi su joj se vrtile milijarde misli, a samo jedno lice. Ono najljepše.

Držeći u ruci četvrtu cigaru, gledala ju je kako izgara, kao i njeno srce. Pretvarajući se u pepeo, koji lebdi lagano zrakom na vjetru, udaljavajući se od nje. No, izgaranje nije stalo samo na njezinom srcu, prošlo je kroz sve organe, osjeća ga sad u čitavom tijelu. Sve dok joj ne ostane samo njena duša koju je on pokvario. Zacrnio, dio po dio. Sve dok žar, crven i vruć, nije došao do malenog, jedva vidljivog dijela, tako plavog da bi se i nebo posramilo. Taj dio nije mogao izgorjeti, do toga nije došlo. Vatra je ne može dotaknuti. To je bila samo čista ljubav koja je preostala, i obična nada, koje se nije mogla riješiti. Zbog toga djelića je i ostala sjediti tamo, sama, iako je znala da bi bilo bolje da ode.

Njene loše navike su te koje ju uništavaju. A bilo ih je dovoljno.

Trava oko nje, svjetlija zbog zime, sada je boje njezinih očiju. Tamni nokti, koji na njezinoj ruci zajedno s mobitelom sada leže na travi, suprotstavljaju se zelenilu, kao i njene bjeloočnice, crvene od plakanja. Plakanja skoro bez i jedne suze.

Tim crvenim očima gledala je ljude na prozorima. Cure koje prolaze hodnikom smijući se, pokušavajući se sjetiti kada je ona bila zadnji put tako vesela. Mladi par, koji zajedno pleše po stanu puštajući pjesme na sav glas, i prisjećala se kako je njoj tako bilo na početku, s njim. Stari par, koji zajedno gleda emisiju, i sada shvaćajući da su svi njeni snovi s njim propali.

Na ugašenom mobitelu, koji je ležao na travi bilo je već deset sati. Bilo je kasno i morala se polako vratiti. Cigaretu iz ruke već je bacila na pod. Polako se ustala brišući šminku, razmazanu od suza, da se ništa ne primijeti. Pokupila je jaknu s poda i bilo joj je žao što ju nije spalila. Laganim koracima, snažnije nego prije par trenutak, krenula je prema doma. Skrenula je na uglu i nestala u tami, ostavljajući sve iza, na travi.

Scenski nastup

Naziv igrokaza: Božićna kriza

Učenicice koje su sudjelovale: Antonija Ajtić, Tea Frković, Ela Frković, Petra Knežević, Iva Pavelić, Katarina Živulović, Stella Dragišić, Lucija Rajević.

19. prosinca 2018. u 20 sati je odigran igrokaz pod nazivom "Božićna kriza". U igrokazu su glumile učenicice 10. i jedna učenica 4. odgojne skupine koje su članice dramske skupine. Dramsku skupinu vodi odgajateljica Maja Balić Motušić. Učenicice su uz pomoć odgajateljice odigrale malu predstavu i razveselile učenicke, učenicice i djelatnike doma. Uz igrokaz su se svi nasmijali i dobro zabavili. Kroz igrokaz je prikazan događaj kada se autobus pokvari i kako su se putnice dogovorile kako će ga popraviti. Igrokaz je povezan uz Božićno vrijeme i božićni duh koji vlada među ljudima, te nam šalje poruku da bi svi trebali biti složni. Poslije predstave su se svi još malo družili i okrijepili kolačima.

Petra Knežević

Suradnja s maketarom

Učenicice maketarske sekcije od samih početaka surađuju s jednim od najboljih maketara u gradu Mirom Karinjom. Naš dugogodišnji prijatelj nije samo maketar nego i modelar. Prva pomisao je da su to dva identična pojma. Međutim, radi se o različitim stvarima. Modeli se kreću ili lete u prostoru, a makete su statične. Naše makete su prizemljene, ali nikad se ne zna, možda jednog dana krenemo i s programom izrade modela.

Svake godine Miro se odazove našem pozivu, a zna navratiti i u jutarnjim satima, dok nema učenika u radionici, iz čiste znatiželje kako bi vidio dokle smo "stigli" s izradom maketa, i što se trenutno nalazi na radnim stolovima; zrakoplovi, tenkovi ili oklopna sredstva. Miro je upoznat i s našim posebnim programom izrade povijesnih zrakoplova, oklopnjaka i druge vojne tehnike, što ga potakne na iznošenje bogatstva informacija i podataka iz II. svjetskog rata...u čemu mu nema premca.

Od našeg instruktora, kako ga od milja zovemo, dosta smo naučili. Svaki put kada dođe prvo pregleda naše radove, bude malo i kritike, točnije rečeno pozitivnih savjeta, ali uglavnom je zadovoljan našim radovima. Uvijek pohvali odgajatelja Tomića jer brine o nama. Svake godine odgajatelj nas poveže kod Mira kako bismo pogledali njegove radove i radionicu. To nam je nezaboravno iskustvo. Zbog brojnosti maketa imamo osjećaj kao da smo ušli u tehnički muzej. Učenicima koji su se tek priključili, pregled maketa je posebno zanimljiv zbog same kvalitete izrade maketa. – istaknuo je učenik David Brođanac.

Na regionalnoj Domijadi u Dubrovniku prošle godine osvojili smo brončanu medalju u kategoriji rukotvorine za naše makete. To je svima nama priznanje da se radi čisto, uredno i precizno, naravno i s velikom voljom.

Uzorna sportašica

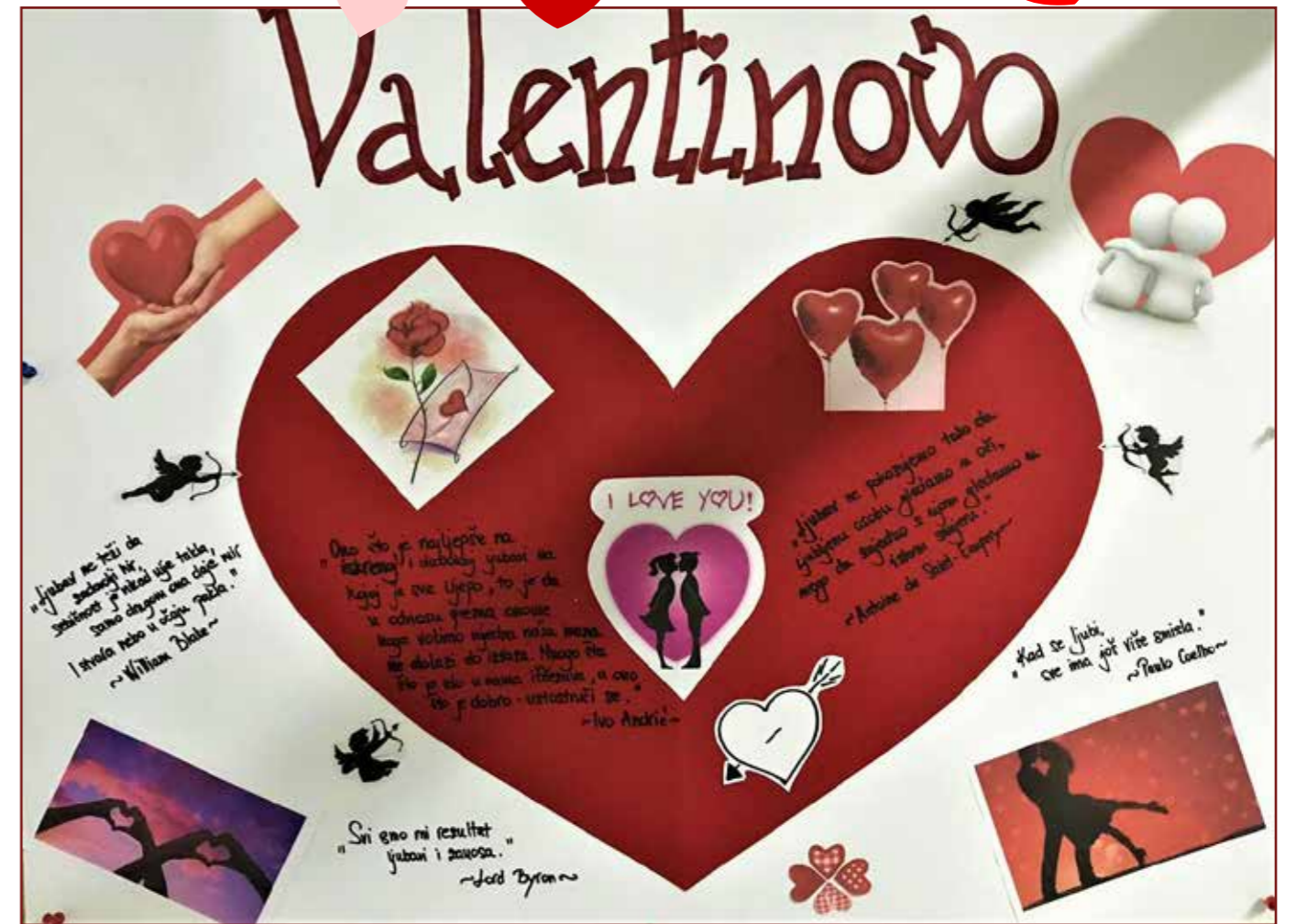
Marta Župan, učenica 3. razreda Medicinske škole aktivno se bavi sportom. I pored svih obaveza kojih ima odlična je učenica. O svojim aktivnostima u Taekwondo klubu Zadar nam je kazala:

Volim taekwondo i nije mi se bilo teško odlučiti da ga treniram, jedino što mi je tada bio problem je da sam morala biti smještena u domu jer nisam mogla svaki dan putovati kući u Maslenicu. Seniorska sam prvakinja države u kategoriji U-21. To mi je najdraža osvojena medalja. Moram se pohvaliti i nastupom na Europskom prvenstvu u taekwondou u Poljskoj. Premda sam prošla kvalifikacije, na žalost, imala sam jaku konkurenciju u završnom natjecanju.

U domu mi je super, dobro se slažemo sve u sobi, a i nemam puno vremena za druženje i izlaske zbog treninga i zahtjevne Medicinske škole.

TAEKWONDO
KLUB ZADAR

Povodom Valentinova učenice/ci Srednjoškolskog đakog doma zajedno sa svojim odgajateljima/cama sudjelovali su u prigodnom ukrašavanju i obilježavanju dana zaljubljenih.

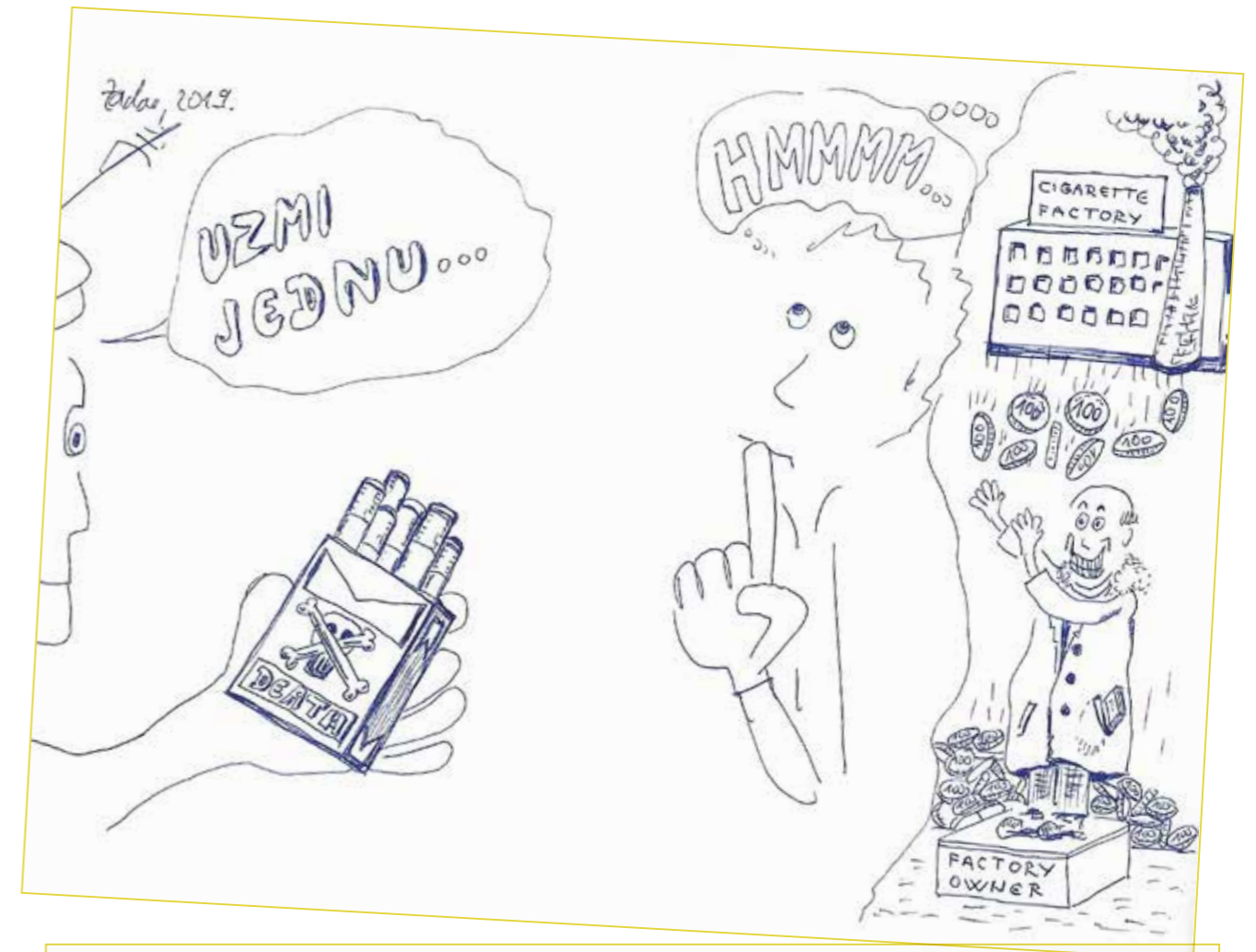

Sportsko ronjenje i podvodna fotografija

Martino Knežević, učenik Tehničke škole, prošle godine uključio se u rad Ekološko ronilačkog kluba Korčula. O svojim aktivnostima u klubu rekao nam je:

- Polaznik sam tečaja ronjenja zajedno s desetak polaznika, među kojima su i dvije djevojke. Teoretski dio, tehniku urona, dva puta tjedno učimo u bazenu pod kontroliranim uvjetima. Vode nas tri instruktora. U dogovoru s roditeljima sam prihvatio izazov naučiti roniti i istraživati morsko plavetnilo. Klub je nedavno osnovan, pa kad sam kući, preko praznika, a pogotovo preko ljeta, sudjelujem u svim aktivnostima. Već smo imali ekološke zarone, gdje sam pomagao u čišćenju podmorja Korčule. Cijela akcija je fotodokumentirana, što me je potaknulo da prof. Tomiću, koji nas vodi u maketarskoj sekciji, a za kojeg znam da vodi i foto-video sekciju, predložim nešto slično. Ima nas u domu koji smo u

raznim „morskim“ aktivnostima, pa zašto ne bi napravili koju podvodnu fotografiju. Tako bi i taj dio bio zastupljen na zajedničkim izložbama, ili još bolje da pripremimo samostalnu izložbu i prezentaciju podmorskih fotografija. Nije potrebno puno za organizaciju takvih aktivnosti unutar foto-video sekcije. Ja mogu donijeti fotografije s dubinskih zarona, a vrhunske fotografije mogu se napraviti i gazeći po plicaku, do koljena. Mislim da su takve fotografije sve zanimljivije, a i oprema za snimanje je sve dostupnija. Imao sam prilike koristiti odličnu opremu, a za naše potrebe je dovoljna i osnovna oprema.

karikature, autor - Rade Zrilić

1. odgojna skupina, Ivan Knežević, prof., Anđelina Gojanović, Karlo Senčar, Josip Oštrić, Mijo Stijepić, Leo Marković, Dražen Marković, nedostaje Filip Gaši

2. odgojna skupina, Petra Mitrović, prof., Gabrijela Pešut i Damjan Gečević, nedostaju Lovre Pende i Marko Tomljanović

6. odgojna skupina, Dijana Ivčić, prof., Anđela Palić, Katarina Palić, Marina Komšo, Matea Žarković, nedostaju Magdalena Šikić i Helena Prpić

3. odgojna skupina, odgajatelj Damir Kraljević, Antonijo Đondraš, Jure Jurica, Ivan Grmača i Kristian Pavlović

4. odgojna skupina, Marija Lukšić, prof., Kristina Žarković, Sanja Miloš, Patricia Orešković, Magdalena Miletić i Marta Miletić

8. odgojna skupina, Roko Bralić, prof., Dominik Gluhak, Marko Miletić, Jakov Ivković i Teo Makek, nedostaje Filip Kozić

7. odgojna skupina, Snježana Milin, prof., Lucija Žilić, Laura Stojanov, Petra Babun, Lucija Habensuš, Matea Kašelić, Nikolina Dražina, nedostaje Nikolina Lambaša.

5. odgojna skupina, Marinka Čulina Rončević, prof., Bepina Stojić, Larisa Čabrić, Katarina Zrilić, Lucija Vukman, Katarina Pezer i Ana Pavičić.

9. odgojna skupina, Damir Tomić, prof., Filip Čirjak, Renato Ramov i Petar Turčinov

10. odgojna skupina, Maja Balić Motušić, prof., Helena Golomejić i Gabrijela Klarin, nedostaje Nina Bešenić

